

20.02.2019

FM2019/42

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut snarest mulig og senest med virkning fra den 1. oktober 2019 pålægges at gennemføre de ændringer af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 om oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn som følger af vedlagt bilag 1 til dette beslutningsforslag.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Bekendtgørelsen, som er udgangspunkt for dette ændringsforslag, er yderst vigtig for vilkårene for børn anbragt på døgninstitutioner samt for de selvejende døgninstitutioner.

For det første, så skal vi være meget påpasselige med at ændre på love og bekendtgørelser uden at involvere de private arbejdspladser eller andre relevante virksomheder, og uden at give dem tid nok til at svare.

Ifølge Inatsisartut Ombudsmand, er der store rekrutteringsproblemer på døgninstitutionerne og ydermere store problemer med at fastholde personale.

For at kunne bibeholde den nødvendige kontinuitet i personalet skal de enkelte private institutioner inden for de til aftalen opgavemæssige rammer selv at lægge de nødvendige prioriteringer om lønniveauet og øvrige personalegoder, der er nødvendige for at sikre kontinuitet blandt personalet.

Ikke overraskende er der fra de selvejende døgninstitutionerne hårde ord med på vejen over for Selvstyrets bekendtgørelse, og dette er netop grunden til dette forslag. Hvis alle virksomheder fra det offentlige skal til at blive vurderet ift. deres økonomiske drift, og hvorledes de benytter pengene, og i sådan en grad, at disse arbejdspladser bliver begrænset i deres udvikling af deres virksomheder, så bliver det at drive en virksomhed meget ufleksibelt. Og på sigt vil de private virksomheder blive meget begrænsede ift. deres fremtidige investeringer.

En meget vigtig ting man skal bemærke er, at man har indsat nye krav i § 36 uden at sætte klare rammer. Sagt med andre ord, så giver den nye bestemmelse i §36 i bekendtgørelsen frie muligheder for Naalakkersuisoq eller dets embedsmænd om, at opstille krav om hvordan de aftalebundne midler bør disponeres eller prioriteres i de enkelte private døgninstitution. Dette kan ikke accepteres og bør ændres.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

Det giver grund til at betvivle validiteten af armslængde princippet er gældende i bekendtgørelsen i forhold til de private erhvervsliv samt i forhold til deres ret til bestemme over egen forhold har gjort sig gældende her.

Mit centrale budskab i mit forslag er, at børnene anbragt på døgninstitutioner så vidt muligt skal have de bedste vilkår og være beskyttede, hvilket lovgivningen og bekendtgørelsen har til mål at sikre.

Med andre ord, så har vi her noget som vi må rette op på, hvis vi skal give de offentlige og de selvejende døgninstitutioner bedre rammer for at kunne samarbejde på lige vilkår.

Jeg giver dette yderst vigtige forslag videre til bearbejdelse. Jeg håber, at vi kan samarbejde for børnenes bedste, uanset om vi er medlemmer af Naalakkersuisut og Inatsisartut og uanset hvilket parti vi kommer fra. Jeg håber på forståelse, idet jeg respekterer, at det er Naalakkersuisut, som sidder med ansvaret for udarbejdelsen af bekendtgørelser.

Og her, hvor det drejer sig om dette særligt emne som omhandler så mange børn, holder jeg mig ikke tilbage for at foreslå en ændring af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019, og dermed sikre en beskyttelse af børnenes vilkår.

Med ønske om at Naalakkersuisut og Inatsisartut må have et godt samarbejde, fremfører jeg hermed dette forslag. Tak.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

I forhold til det forberedende arbejder ved lovforslaget skal man regne med tre måneders forberedende arbejde for en A/C fuldmægtig, samt oversættelser og høringer. Alt i alt ca. 200.000 kr.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private:

For de selvejende døgninstitutioner må man påregne en højere lønudgift, som følge af de højere lønninger, der ikke længere skal følge de begrænsende lønaftaler, der er indgået imellem Naalakkersuisut og relevante fagorganisationer, dette må anses som værende fastholdelsesomkostninger. Men dermed vil rekrutteringsproblematikken og fastholdelsesproblematikken være løst til gavn og glæde for de anbragte børn.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

De selvejende døgninstitutioner og relevante fagorganisationer er nødt indgå nødvendige lønaftaler, der tilgodeser børnenes tarv, da rapporter fra Inatsisartut Ombudsmand netop påviser at nogle af de største problemer ved arbejdet med anbragte børn er, at kunne rekruttere og fastholde uddannede personale. Det siger sig selv at lønniveauet, der må påregnes at stige vil have en afsmittende effekt i hele samfundet i hele omsorgssektoren. Hvor meget lønniveauet vil stige kan ikke siges klart herfra. I efterårs samlingen 2018 var der konsensus blandt samtlige partier om højere løn til hele omsorgssektoren.

Bilag 1

§ 36. Kravet om at løn- og ansættelsesmæssige vilkår for stillinger i det offentlige og de selvejende døgninstitutioner skal være på samme niveau fjernes.

§ 39. Stk. 2, stk. 3, stk. 4 og stk. 5 fjernes

§ 40. og § 41. stk. 2 ændres således, at regnskabsføring og drift skal følge de sædvanlige praksisser.

§ 45. Ændres i det hele til: Såfremt en selvejende døgninstitution op til flere gange ikke følger de krav der stilles ved godkendelsen, kan Naalakkersuisut ophæve godkendelsen, jf. §32.